

**PREZES URZĘDU KOMUNIKACJI
ELEKTRONICZNEJ**

Anna Streżyńska

Warszawa, dnia 9 sierpnia 2010 r.

DRI-920-1/10 (1)

**Pan
Jan Wyrowiński
Przewodniczący
Komisji Gospodarki Narodowej przy
Senacie Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6
00-902 Warszawa**

W nawiązaniu do pisma z dnia 27 lipca 2010 r., znak: BPS/KGN-042/45/10, w sprawie posiedzenia senackiej Komisji Gospodarki Narodowej pt. „Wdrażanie ustawy wspomagającej wprowadzenie Internetu szerokopasmowego – zagrożenia”, w ocenie Urzędu Komunikacji Elektronicznej ustawa o wspieraniu rozwoju usługi i sieci telekomunikacyjnych jest bezcenna dla rozwoju sieci szerokopasmowych, jej uchwalenie przez Parlament wprowadziło kraj na zupełnie nową drogę rozwoju, i musi być zagwarantowane jej sprawne wdrażanie, w połączeniu z takimi działaniami UKE w zakresie infrastruktury jak porozumienie z TP SA (tylko w 2010 r. zostanie zbudowane w ramach Porozumienia ponad 300 tys. linii dostępowych, i jak dotąd jest to jedyny infrastrukturalny konkret w Polsce – wobec 350 km linii zbudowanych w ramach programów operacyjnych – dane MRR) i projekt pn. System Informacyjny o infrastrukturze szerokopasmowej i portal Polska Szerokopasmowa (SIPS).

Samo wdrażanie ustawy spowoduje przyspieszenie inwestycji, w szczególności samorządowych, przy jednoczesnej ochronie rynku komercyjnego i skierowaniu inwestycji publicznych tam gdzie są one niezbędne. Wdrażanie Megaustawy nie spowoduje – co oczywiste – zagrożenia dla rozwoju gospodarki lokalnej i regionalnej czy w szczególności lokalnych i regionalnych sieci szerokopasmowych, natomiast należy przy tej okazji mówić o istotnym zagrożeniu dla wdrażania ustawy, jakim jest brak wypełnienia przez Rząd Oceny Skutków Regulacji i zagwarantowanie odpowiedniej kadry w strukturach UKE.

Ustawa o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych nałożyła na Prezesa UKE szereg dodatkowych obowiązków takich jak funkcja: informacyjna, kontrolna, decyzyjno/arbitrażowa i opiniotwórcza. Dla dobra wszystkich podmiotów objętych Megaustawą Prezes UKE w pierwszych dniach lipca, na 2 tygodnie przed wejściem w życie ustawy, opublikował szczegółową informację o procedurach obowiązujących w Megaustawie (schemat procesów wynikających z ustawy, opisanych w czytelnej formie diagramów), tak aby wnioskodawcy mogli zapoznać się ze sposobem i terminami prowadzenia poszczególnych spraw. Chcemy, żeby procesy te były przejrzyste i jasne, szczególnie dla tych naszych partnerów, którzy na co dzień nie współpracują z UKE i dotąd nie prowadzili działalności w telekomunikacji. Opublikowaliśmy także szczegółową informację, jak dokonać wpisu, zmiany lub wykreślenia z wpisu do rejestru JST prowadzonego przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej. Ponadto, opublikowaliśmy wzory podstawowych pism (wraz z instrukcjami rozpatrywania wniosków):

1. Wzór wniosku o wpis lub zmianę wpisu do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji
2. Wzór wniosku do Prezesa UKE o wydanie opinii w sprawie wykonywania planowanej działalności w telekomunikacji przez jednostkę samorządu terytorialnego (wniosek z art. 4 ustawy)
3. Wzór wniosku jednostki samorządu terytorialnego o uzyskanie zgody Prezesa UKE na świadczenie usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat lub w zamian za opłatę niższą niż cena rynkowa (wniosek z art. 7 ustawy)

Przykładem nowych obowiązków mogą być pierwsze zadania opiniotwórcze, z którymi UKE radzi sobie doskonale, mimo ich ogromu, jednocześnie spełniając cele, jakie Megaustawie przyświecały, czyli ochronę inwestycji telekomunikacyjnych przed niezasadnymi zakazami lub niepotrzebnymi interwencjami. Wspomniana wyżej funkcja opiniotwórcza nakłada bowiem na Prezesa UKE m.in. nowy obowiązek dotyczący zagadnień procesu planistycznego, tj. wydawania opinii do każdego planu zagospodarowania przestrzennego w Polsce. Ten obowiązek zaktualizował się w pierwszej kolejności. Od dnia wejścia w życie ustawy, Prezes UKE otrzymuje codziennie kilkadziesiąt planów zagospodarowania przestrzennego. Od dnia 26 lipca 2010 r. do dnia 5 sierpnia 2010 r. (9 dni) do UKE wpłynęło 1333 wniosków, z czego 164 - to zawiadomienia, które nie wymagają odpowiedzi. W tym okresie (9 dni) wydano 343 opinie (43 negatywne, 300 pozytywnych). W Polsce mamy 2 845 gmin i gdyby wnioski wpływały zgodnie z tą statystyką, do końca roku może wpłynąć nawet 15 800 wniosków. Należy pamiętać, że uchwalanie planów to proces ciągły a poza tym w ciągu najbliższego roku mogą być zmieniane wszystkie istniejące plany (w związku z przepisami przejściowymi). Jak widać, Prezes UKE daje sobie dobrze radę z wykonaniem tego zadania, zważywszy że na zaopiniowanie planu organ ma 21 dni, a opiniuje je w ciągu 9 dni, co daje średnio 38 opinii dziennie. Dzieje się tak dzięki pełnemu zaangażowaniu pracowników UKE, również w wymiarze poza godzinami pracy, ponieważ Rząd do tej pory, mimo wielokrotnych próśb) nie wypełnił zobowiązań z OSR, polegających na wzmocnieniu kadrowym UKE.

Ponadto do UKE wpływają również wnioski z art. 4 (opinia Prezesa UKE w sprawie wykonywania przez jst działalności telekomunikacyjnej) i art. 7 (decyzja w sprawie świadczenia usługi dostępu do Internetu bez pobierania opłat) – obie decyzje wymagają analizy rynku. Obecnie są to pojedyncze przypadki, w przyszłości tych wniosków będzie znacznie więcej, podobnie jak wniosków o rozstrzygnięcie sporów.

Jest przedwcześnie oceniać problemy związane z wdrażaniem Megaustawy. Dziś są one nieliczne, to np. brak rozporządzeń wykonawczych (problem chwilowy) czy brak jasności niektórych przepisów. Dla przykładu można wskazać definicję podmiotu wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej. Ustawa w art. 1 ust 3 wskazuje, że jest to m.in. przedsiębiorstwo energetyczne prowadzące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania, dystrybucji paliw lub energii oraz przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne będące jednostkami sektora finansów publicznych lub nadzorowane przez takie jednostki. O ile ustalenie, że podmiot jest jednostką finansów publicznych nie sprawia problemów, to pojęcie nadzoru może powodować problemy interpretacyjne. W chwili obecnej istnieje realne ryzyko nie zakwalifikowania wielu przedsiębiorstw energetycznych do tej kategorii (np. RWE Stoen). W efekcie dostęp do infrastruktury technicznej w celach telekomunikacji, o którym mowa w art. 17 Megaustawy może ograniczyć się jedynie do kilku lokalnych przedsiębiorstw energetycznych. Co oznacza, że przepisy umożliwiające przedsiębiorcom telekomunikacyjnym zakładanie kabli na słupach energetycznych pozostaną „martwe”.

Ustawa jest trudna i wszyscy łącznie z nami tej ustawy dopiero się uczą, z pewnością upłynie trochę czasu, zanim będzie dla wszystkich całkowicie jasna lub wypracujemy w praktyce jej właściwą interpretację obudowaną orzeczeniami sądowymi. Jednak nagrodą za ten wysiłek będzie poprawa warunków inwestycyjnych w sektorze telekomunikacji, zgodnie ze Strategią Rządu 2030.

Na koniec pragnę dodać, że prawdziwym zagrożeniem dla skutecznej budowy sieci szerokopasmowych jest brak w Polsce ośrodka doradczo-koordynującego, który pełniłby w skali kraju rolę doradcy dla jednostek samorządowych, jak również koordynowałby budowę szerokopasmowego dostępu do Internetu i byłby rozliczany z zadań wynikających z ww. ustawy, w tym za realizację procesu inwestycyjnego.

